

stret oprettes ved lov frem for administrativt. Det skulle gerne give nogle klare, kendte regler, der håndterer følsomheden, og den politiske debat skulle så også gerne være med til at opklare mystikken.

Når vi overhovedet bevæger os ud på dette følsomme område, skyldes det jo, at vi ønsker så effektivt som muligt at få opklaret de grove forbrydelser såsom drab, grov vold og seksuelle overgreb, og det er netop de forbrydelser, registret omhandler. Til de hårdtslående beviser i dag hører en dna-test, og et register giver altså flere muligheder for forbedringer af efterforskningen, forbedringer jeg ikke skal opremse her, men jeg vil blot henvisse til bemærkningerne.

Den moderne verden har givet os et nyt redskab, og det skal vi selvfølgelig bruge, men ikke ukritisk. Det er for os i Socialdemokratiet altafgørende, at det, der registreres, alene er en identifikation og dermed ikke indeholder oplysninger om arveanlæg og sygdomme. Det er alene en identifikation og må kun bruges som sådan.

Dna-profilen består af en talkode for afstanden mellem de dna-områder, der koder for arvelige egenskaber, altså hullerne mellem trinene i den dna-sti, som nogle måske kan huske fra biologiundervisningen. Der udvindes altså ikke flere oplysninger end en personidentifikation, som vi kender den hidtil fra fingeraftryksregistret.

Et andet følsomt punkt er spørgsmålet om registrering af sigtede, men ikke dømte personer. Det er jo det spørgsmål, som Registertilsynets anbefaling gør, at vi tager politisk stilling til, og det er et spørgsmål, vi i Socialdemokratiet ikke er gået let hen over. Der er flere hensyn, der spiller ind.

Overordnet er det hensynet til den enkeltes retssikkerhed – man er skyldig, indtil andet er bevist – over for et samfundshensyn, hvor det bl.a. vægter ganske meget, at der blandt de sigtede, men ikke dømte, er langt flere, der efterfølgende findes skyldige i en anden lignende forbrydelse, end man finder i befolkningen som helhed.

I afvejningen af de to overordnede hensyn har det for det første for os i Socialdemokratiet haft afgørende betydning, at hvis en anden findes skyldig i den forbrydelse, man er sigtet for, så slettes man straks, og for det andet, at når der i dag begås en af disse forbrydelser, så starter efterforskningen med, at man opsøger tidligere sigtede og afhører dem om deres gøren og

laden på tidspunktet. Denne belastning kan den tidligere sigtede med et dna-register undgå ved, at det biologiske spor tjekkes med registret, og vedkommende kan således blive renset uden at skulle opsiges af politiet.

For det tredje vil et dna-profilregister få samme rammer for registrering som fingeraftryksregistret, det vil sige, at der ikke kommer til at være en personlig identifikation i dna-profilregistret, som ikke også findes i fingeraftryksregistret.

Vi synes i Socialdemokratiet, at justitsministeren har fremsat et forslag, som holder balancen. Vi får et effektivt efterforskningsværktøj over for de meget grove forbrydelser, og samtidig er reglerne opstillet så klart og så stramt, at de ikke giver problemer for den retssikkerhed, vi som Folketing må være borgernes garant for.

Socialdemokratiet kan støtte det fremsatte forslag.

Karsten Nonbo (V):

Venstre er positiv over for oprettelse af et dna-register. Det må betragtes som et væsentligt arbejdsredskab i kampen mod opklaring af alvorlige forbrydelser.

Det er vigtigt, at politiet har mulighed for at opklare forbrydelser ved hjælp af moderne teknologi, nu hvor opklaring via afhøring af sigtede og vidneforklaringer efterhånden er ved at være en saga blot. Man oplever, at de sigtede mere og mere nægter at udtale sig overhovedet, og vidnerne bliver efterhånden mere og mere rædde for at deltage i seancen på grund af trusler.

Brugen af dna-registret har den klare fordel, at man ved oprettelse af et personregister og et gerningssteds-register får mulighed for 1): at sammenligne dna-profiler fra gerningssteder med de kendte gerningsmænds profiler og dermed direkte at kunne udpege en gerningsmand – og 2): at det så kan være nemmere at rense uskyldige.

Vi kender jo selvmeldere. Vi kender den mand, der år efter år kommer og erkender mordet i Finderup Lade, blot fordi kan savner kontakt med andre og anser opmærksomhed som så primært, at han gerne vil gå i fængsel for det. Vi oplever også nogle, der vil vidne falsk, blot for at få hævn over andre. Dem kan vi også hurtigt få nittet ud.

Vi kan få sammenkædet serieforbrydelser uden i første omgang at kende gerningsman-